

BRÜNDL (STUDNIČKA)

Vajnory

Ak by niekto chcel vedieť, nakoľko ťažká bývala práca vo vinohradoch, vo Vajnoroch by mu povedali, že *pri ocu materi čašká*. Teda asi dosť.

Vo vinici sa pracovalo celý deň, ľudia sem preto prichádzali vyzbrojení poživňou a nezriedka aj fľašou vína. Ak sa chceli napiť vody, zašli k studienke, miestu oddychu a stretnutí. Sem, do príjemného prítmnia stromov chodievali aj iní vinohradníci, ktorí pracovali o kus ďalej. Zo studničky, vykladanej kameňmi si mohli nabráť chladivú vodu a so susedmi porozprávať o tom, aká je tá ich práca *pri ocu materi čašká*.

KULDEKY (STUDENÝ SVAH)

Vajnory

Víno od dvoch rôznych vinárov nechutilo nikdy rovnako. Nikdy. Ani keď sa obidvaja snažili urobiť čo najpoctivejšie povedzme *cinifádl bíuú, rizlink*, alebo hoci aj *zelení muškátér*. O tom, aké víno si budú vinári roztáčať v pohároch, rozhodovala poloha vinohradu, pôda, z ktorej réva vyrastala, no a samozrejme ruka vinára. Tá nakoniec veľkou mierou prispela k tomu, aké víno stekalo do útrov verných zákazníkov.

Zato ale občas vedeli vinári víno aj poriadne pokaziť, ak nie rovno sprzniť. Aj v tomto prípade platilo, že dvaja rôzni vinári nikdy nesprznili víno rovnako. Nikdy. Kto ho pokazil viac a kto menej, sa potom zvyklo dlho rozoberať pod viechou.

Raz sa pochlapilo aj zopár *prešporských* vinohradníkov a to tak, že o tom dokonca napísal aj Matej Bel. Ich vína totiž razili tak silno po síre, že pohoršený Bel si neodpustil štipľavú poznámku „*ze ti vína ne poctiwim a posehnanym způsobem we winici robene byli, nybrz ze je z hlubim pekelnich rumpalem witali*“. Niektoré dávne vína totiž zvykli nasiaknuť sírou viac, ako bolo treba. Získali síce takto krajšiu farbu, ale stratili mnohých zákazníkov. Napríklad aj Mateja Bela.